

gaar ud paa at sætte Ting i Værf, som Regjeringen ingen Berettigelse har til og tilfidesætter Grundloven. Dette er utvivlsomt, men formelt foreligger der utvivlsomt, efter Folkethingets Opfattelse, en foreløbig Lov, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Det vil sige, den foreligger ikke mere; men i det Dieblit, Regjeringen udsteder en foreløbig Lov, foreligger der en saadan efter Folkethingets Opfattelse. Thi, hvis det ikke var Tilfældet, vilde det jo være fuldstændig umuligt for Folkethinget at behandle en saadan Lov, som det har gjort, det vilde være en Umulighed for Formanden at sætte den paa Dagsordenen; det vilde være en Umulighed for den nuværende Formand; thi simpelthen et Lovbrud, et Grundlovsbrud kan Formanden slet ikke sætte paa Dagsordenen til Votering i Folkethinget. Det vilde have været umuligt for den forhenværende Formand, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at gjøre det, men han har stadig gjort det, stadig sat paa Dagsordenen en foreløbig Lov. Og ikke blot det, men det vilde navnlig være umuligt at forkaſte et saadant Lovbrud, og det paa den Maade, som den daværende Formand, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, selv har udtrykt, at det er ſket, nemlig at forkaſte Loven med fuldstændig Retsvirkning. Retsgylldig forelagt, kalder det ærede Medlem denne provisoriske Lov, og retsgylldig forkaſtet, forkaſtet med fuld Retsvirkning. Hvis det slet ikke er nogen Lov, kunde den ikke være forkaſtet med nogenſomhelst Retsvirkning, den kunde overhovedet ikke forkaſtes, thi der var da ikke noget Retsgylldigt at tage fat paa. Nei, her ligger formelt en foreløbig Lov, i det Dieblit Regjeringen har udstedt en foreløbig Lov, og reelt et Grundlovsbrud, en under Lovlighedens ydre Form ſket Krænkelse af Grundloven. Det er Tingen, det har været alle hidtilværende Formænds Opfattelse, og det er den eneste Mulighed for at forſtaa, at Thinget nogenſinde har kunnet behandle diſſe Love og navnlig behandle dem ſaaledes, ſom det har gjort, og paasta, at de ere forkaſtede med fuld Retsvirkning. Alſaa, derfra tror jeg, vi kunne gaa ud. Men, naar det nu er Tilfældet, ſpørger jeg atter: Hvordan er det ſaa muligt, naar man een Gang har forkaſtet en Lov med fuld Retsvirkning, da at forkaſte den igjen, thi ſaa ligger der jo ikke nogen Lov for, der kan forkaſtes, en forkaſtet Lov kan man umulig forkaſte een Gang til? Nu ſiger det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds: Ja, det er meget ſandt, en forkaſtet Lov kan ikke forkaſtes med

fuld Retsvirkning, det følger af ſig ſelv, da den er forkaſtet, kan den ikke forkaſtes, og der er heller ikke Noget at forkaſte, da den ikke eksisterer mere og er berøvet ſin Retsvirkning. Men ſamtidig henviſer det ærede Medlem til, at Forſlaget jo kan gjentages, og da Lovforſlaget faktisk er gjentaget, kan det faktisk ogſaa forkaſtes een Gang til med Retsvirkning, det er der ikke nogen Tvivl om. Ja, det er aldeles utvivlsomt, at et Forſlag til Lov kan forkaſtes ſaa tidt, det ſkal være, fordi et Forſlag til Lov kan leve op, juridisk og ſtatsretlig, derved, at det fremsættes paany ſom Forſlag. Det kunde ikke ſke efter den gamle Grundlov af 1849; da kunde et een Gang forkaſtet Forſlag ikke fremsættes paany i ſamme Samling og ſølgelig heller ikke forkaſtes paany; efter den nye Grundlov kan det derimod ſke. Men det er jo lige ſaa klart, at fordi et forkaſtet Forſlag kan fremsættes paany og paany forkaſtes ſom Lovforſlag, deraf følger der ſandelig ikke, at man ved at fremsætte et een Gang forkaſtet Forſlag frembringer en Lov; jeg antager ſlet ikke, at det har været det ærede Medlems Mening at paasta noget ſaadant, og jeg antager derfor heller ikke, at det ærede Medlem har tænkt over, hvad han har ſagt. Det er en fuldstændig absurd Paastand at ſige, at Lovforſlag, fremsatte en Gang til, frembringe Love; det vilde jo have til Følge, at naar Regjeringen en Gang havde ſaaet et Forſlag forkaſtet og derefter fremsætter Lovforſlaget igjen, havde den en Lov. Det er jo det, der er Spørgsmaal om, er der her en Lov eller kun et Lovforſlag? Jeg ſiger, der ligger i dette Dieblit et Lovforſlag for, ſom kan fremsættes ſaa tidt, det ſkal være, og forkaſtes, og ſaa Riget af en Lov; men det kan ikke fremsættes een Gang til og forkaſtes, thi man kan ikke dræbe en Mand to Gange. Saa ſiger det ærede Medlem: Ja, men Regjeringen betragter det ikke ſaaledes, Regjeringen foreligger ganſke viſt denne provisoriske, døde Lov igjen og mener, at den er levende, og den handler i Overensſtemmeſe dermed; ſølgelig maa vi ſøie Regjeringen og ſlaa den ihjel een Gang til. Dertil ſiger jeg: Det kommer ſlet ikke an paa, hvad Regjeringen vil eller ikke vil, hvad den mener eller ikke; Spørgsmaalet er: Hvad ligger her for? Og hvor er det muligt for nogen Folkethingsmand, der hævder at have forkaſtet en provisorisk Lov med Retsvirkning, at anerkende, at her foreligger en levende provisorisk Lov, og hvorledes er det muligt at følge Regjeringen uden at desavouere Folkethinget fuldstændig? Saa ſiger det ærede Medlem: Ja, men af Motiverne fremgaar det, det er Motiverne, der gjør, at